

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi jätelain 10 ja 13 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan kahden yhdyskuntajätehuoltoa koskevan jätelain säännöksen muuttamista. Ensinnäkin järjestettyä jätteenkuljetusta koskevaa lain 10 §:ää ehdotetaan muutettavaksi siten, että laissa ja sen nojalla annettavassa valtioneuvoston asetuksessa säädettäisiin nykyistä täsmällisemmin, mistä toiminnoista peräisin olevaa jätettä pidetään asumisessa syntyvään jätteeseen rinnastettavana jätteenä. Tällaisia jätteitä olisivat ennen muuta julkisen hallinnon ja palvelutoiminnan jätteet, jotka olisivat ominaisuudeltaan, koostumukseltaan ja määrältään asumisessa syntyvään jätteeseen rinnastettavia. Ehdotus vähentäisi kuntien velvoitteita huolehtia yhdyskuntajätehuollosta.

Toiseksi kunnan järjestämää jätteen hyödyntämistä ja käsittelyä koskevaa lain 13 §:ää ehdotetaan muutettavaksi. Koska kunta vastaa asumisessa syntyvän ja siihen rinnastettavan jätteen hyödyntämisestä ja käsittelystä, sillä pitäisi olla näiden osalta yhtäläinen oikeus määrätä hyödyntämisestä ja käsittelystä. Tämän vuoksi ehdotetaan, että asumisessa syntyvät jätteet ja niihin rinnastettavat jätteet pitää toimittaa kunnan osoittamaan paikkaan joko hyödynnettäväksi tai käsiteltäväksi. Velvollisuus koskee sekä kunnan järjestämää että sopimusperusteista jätteenkuljetusta.

Ehdotettu laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2007.

PERUSTELUT

1. Nykytila ja sen arviointi

Jätelain 10 ja 13 §:n mukaan kunnan on järjestettävä asumisessa syntyvän sekä ominaisuudeltaan, koostumukseltaan ja määrältään siihen rinnastettavan jätteen kuljetus, hyödyntäminen ja käsittely. Velvollisuus ei kuitenkaan koske ongelmajätteiden jätehuoltoa. Kunta voi päättää, että kuljetukset järjestetään siten, että jätteen haltija sopii siitä kuljetuksen suorittajan kanssa (ns. sopimusperusteinen jätteenkuljetus). Lain 13 §:n mukaan kunta voi määrätä, että jäte on toimitettava kunnan järjestämään jätteen käsittelyyn.

Asumisessa syntyvään jätteeseen rinnastettavan jätteen määrittelyssä on ilmennyt ongelmia ja epäyhtenäistä käytäntöä eri puolilla maata. Ongelmien esilletuloon on myötävaikuttanut viime vuosina tapahtunut jätehuollon merkittävä rakennemuutos. Yhdyskuntajätehuollon käytännön toteuttamisesta eivät enää huolehdi yksittäiset kunnat vaan talousalueen laajuiset kuntayhtymät tai alueen kuntien omistamat jätelaitosyhtiöt. Kunnat ja niiden jätelaitos on monessa tapauksessa

pyrkinyt yhtenäistämään tulkintoja ja käytäntöjä toimialueellaan, mistä on aiheutunut erimielisyyttä jätealan yksityisten toimijoiden kanssa.

Yksityiset jätealan yritykset ovat viime vuosina lisänneet palvelutarjontaa erityisesti jätteiden hyödyntämisessä. Sen johdosta on saattanut syntyä kilpailutilanne hyödyntämiskelpoisesta jätteestä. Kuntien ylläpitämä kaatopaikka ei ole enää nykyisin ainoa paikka, jonne yhdyskuntajäte voidaan viedä käsiteltäväksi. Tämä käy ilmi myös siitä, että eräillä alueilla on kunnallisten jätelaitosyhtiöiden kaatopaikoille tuotavan yhdyskuntajätteen määrä vähentynyt tuntuvasti.

Euroopan neuvoston kaatopaikoista antaman direktiivin (1999/31/EY) asettamat vaatimukset biohajoavan jätteen kaatopaikkakäsittelyn vähentämisestä ja jätteiden esikäsittelystä aiheuttavat yhdyskuntien jätehuollolle huomattavia kehittämistarpeita lähitulevaisuudessa. Perinteisestä kaatopaikkakäsittelystä siirrytään laitosmaiseen jätteenkäsittelyyn. Uusien jätteiden hyödyntämis- ja käsittelylaitosten investointikustannukset arvioi-

daan n. 700 miljoonaksi euroksi seuraavan kymmenen vuoden aikana.

Hyväksyessään hallituksen esityksen laiksi jätelain muuttamisesta (HE 152/2003 – EV 39/2004) eduskunta hyväksyi samalla mm. seuraavan lausuman:

Eduskunta edellyttää hallituksen käynnistävän jätelain kokonaisuudistuksen mahdollisimman pian sekä ryhtyvän tarvittaessa valmistelemaan lainsäädäntöä kokonaisuudistusta nopeammalla aikataululla lain toimeenpanossa mahdollisesti ilmenevien ongelmien poistamiseksi

Ympäristöministeriö on asettanut 13 päivänä toukokuuta 2005 työryhmän, jonka tehtävänä on muun ohella laatia ehdotus jätelain kokonaisuudistusten linjauksista 31 päivään toukokuuta 2006 mennessä. Tässä esityksessä ehdotettavalla jätelain muutoksella pyritään poistamaan yhdyskuntajätehuollon järjestämisvastuissa ilmenneitä ongelmia.

2. Esityksen tavoitteet ja ehdotetut muutokset

Esityksen tavoitteena on selkeyttää kunnan vastuuta yhdyskuntajätehuollossa. Lisäksi tavoitteena on saattaa kuntien oikeudet ja velvollisuudet yhdyskuntajätehuollossa tasapainoon.

Asumisessa syntyvään jätteeseen rinnastettavan, kunnan vastuulle kuuluvan jätteen käsite on tulkinnanvarainen. Kunnan vastuulla oleva jäte tulisi määritellä jätelaissa nykyistä selkeämmin, jotta jätehuollon eri toimijoille voitaisiin taata mahdollisuus pitkäjänteiseen toimintansa suunnitteluun. Esityksen tarkoituksena on helpottaa niin kunnallisia kuin yksityisiäkin toimijoita uusien laitosten investointipäätösten teossa. Yksiselitteiden vastuunjako auttaa niitä arvioimaan nykyistä luotettavammin tarvitsemansa laitospaasiteetit.

Teollisuudessa, yksityisessä palvelutoiminnassa ja muussa elinkeinotoiminnassa syntyvien asumisessa syntyviin jätteisiin rinnastettavien jätteiden jätehuollon kuulumista kunnan järjestämisvastuun piiriin ei voida pitää nykyisessä jätehuoltotilanteessa enää tarkoituksenmukaisena. Kunnan vastuuta ehdotetaan tältä osin supistettavaksi niin, että asumisessa syntyvien jätteiden lisäksi kunnan

olisi järjestettävä ominaisuudeltaan, koostumukseltaan ja määrältään asumisessa syntyvään jätteeseen rinnastettavan julkisessa toiminnassa ja asuin kiinteistöissä sijaitseissa liikehuoneistoissa syntyneen muun kuin ongelmajätteen kuljetus, hyödyntäminen ja käsittely. Tämä edellyttää jätelain 10 §:n 1 momentin muuttamista. Momenttiin lisättäisiin myös asetuksenantovaltuus, jonka mukaan valtioneuvoston asetuksella säädettäisiin tarkemmin, mitä jätettä pidetään asumisessa syntyvänä ja siihen rinnastettavana jätteenä.

Kuntien vastuut ja oikeudet jätteen käsittely- ja hyödyntämistoiminnoissa ovat tällä hetkellä epätasapainossa keskenään. Kunta voi määrätä asumisessa syntyvän jätteen ja siihen rinnastettavan jätteen kunnan järjestämään jätteen käsittelyyn, mutta hyödyntämispalveluiden järjestäminen on ollut ongelmallista tähän tarvittavan määräysvallan puuttuessa. Jätelain 13 §:n 1 momenttia tulisi muuttaa siten, että siinä säädettäisiin velvollisuus toimittaa asumisessa syntyvä jäte ja siihen rinnastettava jäte kunnan järjestämään hyödyntämiseen tai käsittelyyn. Muutos saattaisi kunnan velvoitteet ja oikeudet tasapainoon. Se mahdollistaisi pitkäaikaisten sopimusten tekemisen yksityisen ja kuntasektorin kesken sekä helpottaisi myös yksityisiä jätteen hyödyntämislaitoksia koskevien investointipäätösten tekemistä.

3. Esityksen vaikutukset

Esitys lisäisi kilpailua ja edistäisi yksityisten jätehuoltopalveluiden kehittymistä yhdyskuntajätehuollossa. Se siirtäisi kaupan ja muun yksityisen palvelutoiminnan jätehuollon täysin jätteen tuottajien vastuulle ja yksityisten jätealan yritysten tai sopimuksen mukaan kuntien jätelaitosten hoidettavaksi. Muutos vähentäisi siten kuntien ja kunnallisten jätelaitosten vastuuta yhdyskuntajätehuollossa. Vaikutuksia kunnalliseen jätehuoltoon on vaikea arvioida täsmällisesti muun muassa sen johdosta, että kunnalliset laitokset voisivat edelleenkin hoitaa myös elinkeinon jätteitä sopimalla tästä jätteen haltijan kanssa, mistä on jätelaissa entuudestaan nimenomaiset säädökset.

Muutosesitys siirtäisi jätehuoltovastuun

kunnalta jätteen tuottajalle erityisesti tukku-kaupan, vähittäiskaupan, majoitus- ja ravitsemustoiminnan sekä yksityisen palvelutoiminnan osalta, vaikka kyseisessä toiminnassa syntyvä jäte olisi ominaisuudeltaan, määrältään ja koostumukseltaan rinnastettavissa asumisessa syntyvään jätteeseen. Kuntien ja kunnallisten jätelaitosten täytyisi uusiasiakasrekisterinsä sekä suunnitella ja muuttaa jätteen kuljetusurakat vastaamaan uutta vastuualuettaan.

Tulkinnat voimassa olevan lain perusteella kunnan vastuulle kuuluvasta jätteestä ovat vaihdelleet suuresti eri kunnissa. Tulkinnanvaraisuutta on ollut esimerkiksi kauppojen ja sairaaloiden kuulumisessa kunnan jätehuoltovastuuseen. Tämän johdosta myös esitetyn lainmuutoksen vaikutukset vaihtelevat kunnittain nykyisen vastuun laajuuden tulkinnasta riippuen.

Palvelutoimialoilta syntyvän yksityisen toiminnan kokonaisjättemäärä on arviolta noin 500 000 tonnia vuodessa ja julkisen toiminnan jättemäärä arviolta noin 200 000 tonnia vuodessa (sisältäen sosiaali- ja terveydenhuoltopalveluiden jätteet). Kotitalouksissa syntyvä jättemäärä on noin 1 200 000 tonnia vuodessa. Yhdyskuntajätteen kokonaismäärästä, joka oli vuonna 2004 noin 2 400 000 tonnia, kerätään erilleen tällä hetkellä noin 15 % periaatteessa tuottajavastuun alaisista jätettä.

Ehdotetun lakimuutoksen vaikutukset kohdistuisivat ensisijaisesti kaupan ja yksityisten palvelujen jätehuoltokustannuksiin, kotitalouksien ja julkisten palvelujen jätteenkäsittelymaksuihin, yksityisten jätealan yritysten liiketoimintamahdollisuuksiin sekä jäteveron kertymään. Jätehuoltokustannukset nousisivat, yksityisten jätealan yritysten tulot kasvaisivat ja jäteveron tuotto laskisi. Toisaalta lisääntyvä kilpailu voi laskea jätehuollon kustannuksia.

Kaupan ja yksityisen palvelualan jätehuoltokustannukset nousisivat, koska niiden jätteistä kuljetetaan taajamissa 10 - 50 % ja haja-asutusalueella jopa 100 % asumisessa syntyvän jätteen kanssa samoissa jätteenkuljetusautoissa. Lisäkustannus voisi tämän johdosta olla 5 - 10 miljoonaa euroa vuodessa. Siirtyminen eriytettyyn kuljetukseen saattaisi nostaa kotitalouksien kustannuksia arviolta 2

- 5 miljoonaa euroa vuodessa. Kotitalouksien jätehuoltokustannuksia saattaa nostaa kunnallisten jätelaitosten kiinteät kustannukset, jotka tulee kattaa vähenevästä jättemäärästä perittävillä jätteenkäsittelymaksuilla. Näitä kiinteitä kustannuksia siirtyisi käsittelymaksuihin arviolta 5 miljoonaa euroa vuodessa.

Ehdotetulla lakimuutoksella ei ole suoranaisia taloudellisia vaikutuksia vireillä oleviin julkisen jätealan laitoshankkeisiin. Laitoksen mitoituksessa voidaan ottaa huomioon jätelain muutos.

Ehdotetulla lakimuutoksella on selvästi myönteisiä vaikutuksia yksityisten jätehuoltoyritysten liiketoimintamahdollisuuksiin. Elinkeinotoiminnan jätteiden täydellinen erottaminen kuntien vastuulla olevista asumisessa syntyvistä jätteistä hyödyntämisen ja loppukäsittelyn osalta lisäisi jätehuoltoyritysten liikevaihtoa noin 50 miljoonaa euroa vuodessa.

Jos kaatopaikoille sijoitettava osuus elinkeinotoiminnan jätteestä siirtyy kokonaan yksityisten jätehuoltoyritysten ylläpitämille kaatopaikoille, vähenee jäteveron kertymä vuoteen 2009 mennessä 25 miljoonaa euroa alemmaksi kuin nykyinen verokertymä on. Verokertymän vähenemä johtuu siitä, että kaatopaikalle loppusijoitetaan nykyisin enenevässä määrin vain esikäsittelyssä jäljelle jäävää hyödyntämiskelvotonta jaetta. Jäteverolaissa olevassa verovelvollisen kaatopaikan määritelmässä käsitellään kunnan lukuun toimivaa kaatopaikkaa eri tavalla kuin yksityisen ylläpitämää kaatopaikkaa, jolle loppusijoitetaan toisten tuottamia jätteitä.

Esitetyillä muutoksilla ei ole varsinaisesti ympäristövaikutuksia. Ammattimainen jätteen hyödyntäminen ja käsittely edellyttää aina ympäristölupaa, joiden avulla voidaan varmistua siitä, että jätehuollosta ei aiheudu haittaa ihmisen terveydelle tai ympäristölle.

4. Asian valmistelu

Ympäristöministeriö asetti 19.8.2003 työryhmän selvittämään yhdyskuntajätehuollon vastuu- ja kilpailukysymyksiä sekä tekemään tarpeelliset ehdotukset havaittujen epäkohtien korjaamiseksi. Työryhmä esitti mietinnössään (YM:n työryhmän mietintö nro 153) muun ohella jätelain 10 ja 13 §:n muutosta ja

uuden 4 a §:n lisäämistä jätteasetukseen. Mietintöön sisältyi Jätelaitosyhdistys ry:n edustajan perusteltu lausuma, jonka mukaan sopimusperusteisesta jätteenkuljetuksesta pitäisi luopua ja jätelain 10 §:n 2 momentti kumota.

Työryhmän mietinnöstä annetuissa lausunnoissa pidettiin jätelain ehdotettua muutosta pääosin perusteltuna ja tarpeellisena. Jätelaitosten lausunnoissa esitettiin sopimusperusteisesta jätteenkuljetuksesta luopumista ja elinkeinoelämän lausunnoissa puolestaan nähtiin kannatettavana säilyttää nykyinen kuljetusjärjestelmä, joka mahdollistaa sekä kunnan järjestämän että sopimusperusteisen jätteen kuljetuksen.

Esityksen taloudellisista vaikutuksista on teetetty erillinen lyhyt selvitys.

Esitys on viimeistelty virkatyönä ympäristöministeriössä.

5. Tarkemmat säädökset

Ehdotetun jätelain 10 §:n 1 momentin nojalla on tarkoitus muuttaa jätteasetusta. Asetukseen lisättäisiin uusi 4 a §, jossa säädettäisiin siitä, mitä jätteitä pidettäisiin asumisessa syntyvänä ja siihen rinnastettavana jätteenä. Luonnos valtioneuvoston asetukseksi jätteasetuksen muuttamisesta on tämän esityksen liitteenä.

Asetusluonnoksen mukaan asumisessa syntyviin jätteisiin luettaisiin mukaan vapaa-ajan asunnoissa sekä maatalojen asuinrakennuksissa syntyvä jäte jätteen lajista, laadusta ja määrästä riippumatta samoin kuin kyseisissä asuinrakennuksissa syntyvä sako- ja umpikaivoliete.

Asumisessa syntyvään jätteeseen rinnastettavana jätteenä pidettäisiin asumisessa syntyviä jätteitä ominaisuudeltaan, koostumukseltaan ja määrältään vastaavia jätteitä, jotka syntyvät julkisissa hallinto- ja palvelutoiminnoissa.

Asumisessa syntyvään jätteeseen rinnastettavana jätteenä pidettäisiin myös asuinrakennuksissa sijaitsevilla liikehuoneistoissa syntyviä jätteitä, jotka toimitetaan kiinteistön haltijan luvalla kiinteistöllä olevaan jätteen keräyspaikkaan ja jotka vastaavat ominaisuudeltaan, koostumukseltaan ja määrältään asumisessa syntyviä jätteitä.

Asetusluonnoksessa käytetty luokittelu pe-

rustuu toimialaluokitukseen. Kuntien ja kuntayhtymien toimipaikkoja oli vuonna 2003 yhteensä noin 32 000 kpl ja valtion toimipaikkoja hieman alle 3 000 kpl.

Jos samalla kiinteistöllä syntyy sekä kunnan vastuulle että jätteen tuottajan vastuulle kuuluvia jätteitä ja kiinteistön jätehuolto on päätetty hoitaa keskitetysti, katsottaisiin kiinteistö luettavaksi joko kunnan vastuulle tai jätteen tuottajan vastuulle kuuluvaksi kiinteistöksi sen mukaan, kumpaa toimintaa kiinteistöllä harjoitetaan pääasiallisesti. Samalla kiinteistöllä syntyvien julkisen ja yksityisen toiminnan jätteiden jätehuolto voitaisiin järjestää myös eriytetysti sekä kunnan että jätteen tuottajan järjestämänä. Asumisessa syntyvien jätteiden jätehuolto olisi kuitenkin aina kunnan vastuulla.

6. Muita esitykseen vaikuttavia seikkoja

Hallituksen tarkoituksena on myöhemmin valmistella hallituksen esitys laiksi jätteeverolain 2 §:n muuttamisesta, missä yhteydessä selvitetään lakimuutoksen vaikutukset jätteen eri toimijoille. Lain 2 §:n 1 momentin 4 kohdassa olevaa kaatopaikan määritelmää pitäisi muuttaa siten, että kaatopaikalle sijoitettavan jätteen verokohtelu olisi sama riippumatta siitä, loppusijoitetaanko esikäsitellyssä jäljelle jäävää hyödyntämiskelvotonta jätettä kunnan ylläpitämälle tai kunnan luonnon toimivalle kaatopaikalle vai yksityisen jätehuoltoyrityksen ylläpitämälle kaatopaikalle. Muutoksen ensisijainen tavoite on poistaa kunnallisten ja yksityisten kaatopaikkojen erilainen verokohtelu. Jätteeverolain muutoksella estetäisiin myös jätteen tuoton lasku jätelakiin ehdotettujen muutosten johdosta.

7. Voimaantulo

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2007.

Jos kunnassa on käytössä kunnan järjestämä jätteenkuljetus, kunta voisi jatkaa yhden tai useamman kuljetusyrittäjän kanssa ennen muutoksen voimaantuloa tehdyn kuljetussopimuksen mukaista jätteenkuljetusta myös sen vastuun piiristä pois siirtyvän elinkeino-

toiminnan jätteen osalta sopimuksen voima-
saolon ajan, kuitenkin enintään viiden vuo-
den ajan ehdotetun muutoksen voimaantulosta.
Lainmuutoksen voimaantulon jälkeen teh-
tävien kuljetussopimusten osalta noudatetta-
isiin heti uusia säännöksiä. Siirtymäkausi on
tarpeen, kun kuljetusurakat joudutaan useissa
tapauksissa suunnittelemaan ja kilpailutta-
maan uudelleen sopimusten perusteiden

muuttumisen johdosta, ja jotta nämä kuntien
julkiset hankinnat voitaisiin tehdä asianmu-
kaisesti kilpailua edistävällä porrastetulla ai-
kataululla.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Edus-
kunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

jätelain 10 ja 13 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 3 päivänä joulukuuta 1993 annetun jätelain (1072/1993) 10 §:n 1 momentti ja 13 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 605/1997, seuraavasti:

10 §

Järjestetty jätteenkuljetus

Kunnan on järjestettävä joko omana toimintanaan taikka muuta yhteisöä tai yksityistä yrittäjää käyttäen asumisessa syntyneen jätteen sekä ominaisuudeltaan, koostumukseltaan ja määrältään siihen rinnastettavan julkisessa toiminnassa syntyneen muun kuin ongelmajätteen kuljetus (*kunnan järjestämä jätteenkuljetus*). Sama koskee myös asuin-kiinteistöissä sijaitsevilla liikehuoneistoissa syntyviä muita kuin ongelmajätteitä, jotka ominaisuudeltaan, koostumukseltaan ja määrältään vastaavat asumisessa syntyviä jätteitä ja jotka toimitetaan kiinteistön haltijan luvalla kiinteistöllä olevaan jätteen keräyspaikkaan. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin, mitä jätettä pidetään asumisessa syntyvänä ja siihen rinnastettavana jätteenä. Jätteen haltijan kanssa tehtävällä sopimuksella kunta voi ottaa järjestämäänsä jätteenkuljetukseen muunkin jätteen kuljetuksen.

13 §

Kunnan järjestämä jätteen hyödyntäminen ja käsittely

Kunnan on järjestettävä 10 §:n 1 momentissa tarkoitetun asumisessa syntyneen ja siihen rinnastettavan muun kuin ongelmajätteen hyödyntäminen ja käsittely. Kunnan on järjestettävä myös asumisessa ja maa- ja metsätaloudessa syntyneen ongelmajätteen hyödyntäminen tai käsittely, jollei kysymys ole kohtuuttomasta määrästä jätettä. Edellä mainittu jäte on toimitettava kunnan järjestämään hyödyntämiseen tai käsittelyyn. Jätteen haltijan kanssa tehtävällä sopimuksella kunta voi järjestää muunkin jätteen hyödyntämisen tai käsittelyn.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä kuuta 200 .

Kunta, joka on ennen tämän lain voimaantuloa järjestänyt asumisessa syntyneen jätteen sekä ominaisuudeltaan, koostumukseltaan ja määrältään siihen rinnastettavan teol-

lisuus-, palvelu- tai muussa toiminnassa syntyneen jätteen kuljetuksen kunnan järjestämänä jätteenkuljetuksena 10 §:n 1 momentissa tarkoitetulla tavalla yksityistä yrittäjää käyttäen, voi jatkaa teollisuus-, palvelu- tai muussa elinkeinotoiminnassa syntyneen jätteen kuljetuksen järjestämistä asianomaisten yksityisten yrittäjien kanssa tehtyjen sopi-

musten voimassaolon ajan, kuitenkin enintään viiden vuoden ajan tämän lain voimaantulosta. Kunnan näin menetellessä asianomaista jätteen tuottajaa ja muuta haltijaa eivät tuona aikana koske jätelain 8 ja 12 §:ssä säädettyt velvollisuudet jätteen kuljetuksen ja hyödyntämisen tai käsittelyn järjestämisessä.

Helsingissä 8 päivänä marraskuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ympäristöministeri *Jan-Erik Enestam*

Laki**jätelain 10 ja 13 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 3 päivänä joulukuuta 1993 annetun jätelain (1072/1993) 10 §:n 1 momentti ja 13 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 605/1997, seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

10 §

10 §

*Järjestetty jätteenkuljetus**Järjestetty jätteenkuljetus*

Kunnan on järjestettävä joko omana toimintanaan taikka muuta yhteisöä tai yksityistä yrittäjää käyttäen asumisessa syntyneen jätteen sekä ominaisuudeltaan, koostumukseltaan ja määrältään siihen rinnastettavan *teollisuus-, palvelu- tai muussa toiminnassa* syntyneen muun kuin ongelmajätteen kuljetus (*kunnan järjestämä jätteenkuljetus*). Jätteen haltijan kanssa tehtävällä sopimuksella kunta voi ottaa järjestämäänsä jätteenkuljetukseen muunkin jätteen kuljetuksen.

Kunnan on järjestettävä joko omana toimintanaan taikka muuta yhteisöä tai yksityistä yrittäjää käyttäen asumisessa syntyneen jätteen sekä ominaisuudeltaan, koostumukseltaan ja määrältään siihen rinnastettavan *julkisessa toiminnassa* syntyneen muun kuin ongelmajätteen kuljetus (*kunnan järjestämä jätteenkuljetus*). *Sama koskee myös asuinkiinteistöissä sijaitsevissa liikehuoneistoissa syntyviä muita kuin ongelmajätteitä, jotka ominaisuudeltaan, koostumukseltaan ja määrältään vastaavat asumisessa syntyviä jätteitä ja jotka toimitetaan kiinteistön haltijan luvalla kiinteistöllä olevaan jätteen keräyspaikkaan. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin, mitä jätettä pidetään asumisessa syntyvänä ja siihen rinnastettavana jätteenä.* Jätteen haltijan kanssa tehtävällä sopimuksella kunta voi ottaa järjestämäänsä jätteenkuljetukseen muunkin jätteen kuljetuksen.

13 §

13 §

*Kunnan järjestämä jätteen hyödyntäminen ja käsittely**Kunnan järjestämä jätteen hyödyntäminen ja käsittely*

Kunnan on järjestettävä asumisessa syntyneen jätteen sekä ominaisuudeltaan, koostumukseltaan ja määrältään siihen rinnastettavan *teollisuus-, palvelu- tai muussa toiminnassa* syntyneen muun kuin ongelmajätteen hyödyntäminen tai käsittely. Kunnan on järjestettävä myös asumisessa sekä maa- ja metsätaloudessa syntyneen ongelmajät-

Kunnan on järjestettävä *10 §:n 1 momentissa tarkoitetun asumisessa syntyneen ja siihen rinnastettavan* muun kuin ongelmajätteen hyödyntäminen ja käsittely. Kunnan on järjestettävä myös asumisessa ja maa- ja metsätaloudessa syntyneen ongelmajätteen hyödyntäminen tai käsittely, jollei kysymys ole kohtuuttomasta määrästä jätettä. *Edellä*

teen hyödyntäminen tai käsittely, jollei kysymys ole kohtuuttomasta määrästä jätettä. Jätteen haltijan kanssa tehtävällä sopimuksella kuntavoi järjestää muunkin jätteen hyödyntämisen tai käsittelyn. *Kunta voi myös määrätä, että jäte on toimitettava kunnan järjestämään jätteen käsittelyyn.*

mainittu jäte on toimitettava kunnan järjestämään hyödyntämiseen tai käsittelyyn. Jätteen haltijan kanssa tehtävällä sopimuksella kunta voi järjestää muunkin jätteen hyödyntämisen tai käsittelyn.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 200.

Kunta, joka on ennen tämän lain voimaantuloa järjestänyt asumisessa syntyneen jätteen sekä ominaisuudeltaan, koostumukseltaan ja määrältään siihen rinnastettavan teollisuus-, palvelu- tai muussa toiminnassa syntyneen jätteen kuljetuksen kunnan järjestämänä jätteenkuljetuksena 10 §:n 1 momentissa tarkoitetulla tavalla yksityistä yrittäjää käyttäen, voi jatkaa teollisuus-, palvelu- tai muussa elinkeinotoiminnassa syntyneen jätteen kuljetuksen järjestämistä asianomaisten yksityisten yrittäjien kanssa tehtyjen sopimusten voimassaolon ajan, kuitenkin enintään viiden vuoden ajan tämän lain voimaantulosta. Kunnan näin menetellessä asianomaista jätteen tuottajaa ja muuta haltijaa eivät tuona aikana koske jätelain 8 ja 12 §:ssä säädetyt velvollisuudet jätteen kuljetuksen ja hyödyntämisen tai käsittelyn järjestämisessä.

Valtioneuvoston asetus

jäteasetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä päivänä kuuta 200

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, *lisätään* 22 joulukuuta 1993 annettuun jäteasetukseen (1390/1993) uusi 4 a § seuraavasti:

4 a §

Asumisessa syntyvä ja siihen rinnastettava jäte

Seuraavia jätteitä pidetään jätelain 10 §:n 1 momentissa tarkoitettuna asumisessa syntyvinä ja siihen rinnastettavina jätteinä:

1) kaikki asumisessa syntyvät jätteet mukaan luettuna vapaa-ajan asunnoissa sekä maatilojen asuinrakennuksissa syntyvä jäte jätteen lajista, laadusta ja määrästä riippumatta, sako- ja umpikaivolietteet mukaan luettuina;

2) edellä 1 kohdassa tarkoitettuja jätteitä ominaisuudeltaan, koostumukseltaan ja määrältään vastaavat jätteet, jotka syntyvät asuinkiinteistöissä sijaitsevilla liikehuoneistoissa, jotka toimittavat jätteensä kiinteistön haltijan luvalla kiinteistön järjestämään jä-

teen keräyspaikkaan;

3) edellä 1 kohdassa tarkoitettuja jätteitä ominaisuudeltaan, koostumukseltaan ja määrältään vastaavat muut kuin ongelmajätteet, jotka syntyvät seuraavissa julkisissa hallinto- ja palvelutoiminnoissa:

a) julkisissa terveydenhoito- ja sosiaalipalveluissa;

b) julkisessa hallinnossa ja maanpuolustuksessa;

c) julkisessa koulutuksessa;

d) julkisessa ympäristöhuollossa;

e) julkisessa virkistys-, kulttuuri- ja urheilutoiminnassa;

f) muissa vastaavissa julkisissa palveluissa.

Tämä asetus tulee voimaan päivänä kuuta 200 .